

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200001
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1023200001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., zastúpená: JUDr. Ľubomír Hlbočan, advokát, so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2022/004102-003 zo dňa 27.10.2022, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Upovedomením o začatí konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru zo dňa 09.06.2022 (ďalej len „upovedomenie“), doručeným žalobkyňi v rovnaký deň, upovedomil vedúci Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „dopravný inšpektorát“) žalobkyňu o tom, že začína konanie vo veci prepustenia žalobkyne zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (ďalej len „PZ“) podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“), pretože bolo dôvodné podozrenie, že žalobkyňa svojim konaním zvlášť hrubým spôsobom porušila služobnú prísahu a jej ďalšie ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

2. Dopravný inšpektorát v upovedomení uviedol, že konanie žalobkyne spočívalo v tom, že dňa 07.06.2022 nastúpila na plánovanú službu v čase od 07:00 hod. do 15:30 hod. V čase o 07:48 hod. uvedeného dňa bola žalobkyňa podrobená dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov, ktorá bola pozitívna, pričom hodnota nameraného alkoholu v dychu bola 0,39 mg/l a opakované merania v čase o 08.16 hod. s výsledkom 0,34 mg/l alkoholu v dychu. Následne bol u žalobkyne vykonaný odber krvi v Nemocnici sv. Michala v Bratislave. Žalobkyňa bola požiadaná, aby v rámci konania v lehote do 13.06.2022 do 10:00 hod. predložila svoje vyjadrenie k danej veci.

3. K upovedomeniu sa žalobkyňa vyjadrila podaním zo dňa 13.06.2022, v ktorom uviedla, že z dôvodu nespavosti a žalúdočných problémov večer dňa 06.06.2022 vypila dve 10 stupňové plechovkové pívá.

Ráno v práci užila bylinné kvapky v alkohole na prázdny žalúdok. Je toho názoru, že jej problémy s metabolizmom podstatne ovplyvnili výsledok dychovej skúšky.

4. Na podklade zistených skutočností bol vypracovaný návrh na prepustenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) Zákona zo dňa 06.07.2022 (ďalej len „návrh“). Odborový zväz Polície Slovenskej republiky (ďalej len „odborový zväz polície“) tento návrh prerokoval a podaním zo dňa 07.07.2022 oznámil, že súhlasí s návrhom.

5. Žalobkyňa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k návrhu vyjadrila podaním zo dňa 08.07.2022, v ktorom navrhla znalecké dokazovanie na prítomnosť alkoholu v krvi s ohľadom na požitie alkoholových kvapiek proti žalúdočným ťažkostiam – doplnenie znaleckého skúmania o odpočet prípustnej hladiny alkoholu v krvi 0,14 mg/l s pripočítaním alkoholových kvapiek požitých na žalúdok a na základe toho stanovenia hladiny alkoholu v krvi s prihliadnutím na klesajúcu tendenciu zisteného alkoholu v krvi. Navrhla tiež zastavenie konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu podanej žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru dohodou podľa § 191 Zákona.

6. Personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 15 zo dňa 18.07.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „personálny rozkaz“) bola žalobkyňa podľa § 192 ods. 1 písm. e) Zákona prepustená zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ a služobný pomer sa skončil dňom doručenia rozhodnutia podľa § 194 ods. 3 Zákona. Prvostupňový orgán uviedol, že žalobkyňa mala dňa 07.06.2022 riadne plánovanú štátnu službu od 07:00 hod. s ukončením o 15:30 hod. Menovaná v čase o 07:48 hod. vykonala dychovú skúšku s výsledkom 0,39 mg/l alkoholu v dychu, v čase o 08.16 hod. s výsledkom 0,34 mg/l alkoholu v dychu. V čase o 09:15 hod. bol u menovanej vykonaný odber krvi, ktorá bola zaslaná na Kriminálny ústav PZ Bratislava (ďalej len „KEÚ“). Odborným stanoviskom KEÚ bola menovanej spätným prepočtom stanovená v čase nástupu do služby koncentrácia etanolu v krvi v rozmedzí 0,65 - 0,83 g/kg.

7. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy žalobkyňou spočíva v tom, že nebola čestná a disciplinovaná, keď štátnu službu vykonávala pod vplyvom alkoholu, a to aj napriek oboznámeniu so sprísnenými opatreniami v súvislosti s požívaním alkoholu. Samotné požitie alkoholických nápojov potvrdzuje pozitívna dychová skúška. Vo svojom vyjadrení žalobkyňa potvrdila požitie dvoch 10 stupňových pív a užitie kvapiek (bylinky namočené v alkohole) kvôli žalúdočným problémom. Uvedené konanie oľutovala. Z odborného stanoviska KEÚ k užitiu kvapiek na žilník vyplynulo, že konzumácia maximálneho množstva 15 ml kvapiek nemohla spôsobiť také hodnoty koncentrácie etanolu, aké boli namerané pri dychových skúškach, resp. zistené analýzou vzorky krvi. Disciplína príslušníkov PZ je jedným z rozhodujúcich činiteľov úspešného plnenia úloh. Jej vysoká úroveň je dôležitým zdrojom zvyšovania akcieschopnosti PZ, kvality výkonu štátnej služby a dôvery občanov v PZ.

8. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočíva aj v tom, že žalobkyňa nevykonávala riadne štátnu službu, keď počas nej neplnila svedomite úlohy uložené jej podľa (i) § 136 písm. d) Zákona, (ii) čl. 1 prílohy k nariadeniu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v znení neskorších predpisov, (iii) čl. 1 ods. 1 písm. a) nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 18/2008 v znení neskorších predpisov, (iv) čl. 1 písm. a) bod 2 a 9 rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ. Porušila tiež zvlášť hrubým spôsobom základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a), b) g) a h) Zákona.

9. Ponechanie žalobkyne v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny príslušníkmi PZ. Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia, ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísahe. Bolo by v rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý konal tak, ako je vyššie uvedené a dopustil sa konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ.

10. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie zo dňa 02.08.2022, keďže ho považuje za mimoriadne prísne, surové, ktoré nezohľadňuje poľahčujúce okolnosti, motív jej konania,

ani zavinenie. Považuje ho za mechanické a arbitrárne. Namieta, že bolo vydané na podnet jej nadriadeného, ktorý spracoval návrh na prepustenie, pričom nadriadený sa mal od nástupu na toto oddelenie zameriavať na to, ako sa žalobkyne zbaviť, čo vycítila z ich vzťahov. Mala pocit prenasledovania a pohrdania, neskôr aj šikany, ktorá sa mala prejavíť aj vylákaním žalobkyne dňa 20.05.2022 na Prezídium PZ do kancelárie policajnej psychologičky pod zámienkou prevzatia výstrojných súčiastok; skutočnosť, že ide k psychologičke jej vopred nepovedal. S psychologičkou bol vopred dohodnutý, čo ju mimoriadne urazilo. Malo ísť o pokus zbaviť sa žalobkyne podľa § 192b Zákona z dôvodu dlhodobej straty spôsobilosti vykonávať funkciu v PZ. U psychologičky jej vysvetlil, že sa kolegovia dlhodobo sťažujú na vzťahy a že nestíha svoju prácu. Následne sa návšteva u psychologičky opakovala aj dňa 26.05.2022, na ktorú ju odviezol nadriadený. Na návšteve sa dozvedela, že predchádzajúce psychologické vyšetrenie dopadlo veľmi dobre a že je v poriadku po pracovnej, ako aj psychologičkej stránke. Toto konanie nadriadeného malo vyvolať strach, psychickú traumu, nespavosť a obrovské tráviace ťažkosti a žalúdočnú nervozitu, ktorú riešila kvapkami na žalúdočné ťažkosti na báze alkoholu. Žalobkyňa žiadala zohľadniť skutočnosť, že na predchádzajúcom pracovisku v PZ dosahovala mimoriadne dobré pracovné výsledky.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

11. Žalovaný ako odvolací orgán vydal rozhodnutie č. SPSČ-PO3-2022/004102-003 zo dňa 27.10.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný ako odvolací orgán dospel k záveru, že z obsahu zadováženého a do odvolacieho konania predloženého spisového materiálu bolo nepochybne preukázané, že odvolateľka sa dopustila konania zakladajúceho dôvod na jej prepustenie zo služobného pomeru.

12. Nad rámec argumentácie, dôvodov a dôkazov sumarizovaných v personálnom rozkaze, uviedol žalovaný, že odvolateľka ešte pred jej písomným vyjadrením zo dňa 13.06.2022 k upovedomeniu o začatí konania (bod 3 tohto rozsudku) spísala úradný záznam dňa 07.06.2022, v ktorom uviedla, že včera (06.06.2022) v nočných hodinách vypila dve pívá, pričom nespala takmer celú noc. Potvrdila, že ráno vykonala dychovú skúšku na zistenie alkoholu s pozitívnym výsledkom. Doplnila, že ráno pred skúškou požíla aj kvapky pozostávajúce z bylín namočených v alkohole a dodala, že ich požíva trikrát denne z dôvodu žalúdočných problémov. Ďalej uviedla, že nepredpokladala vplyv alkoholu, a preto prišla do práce. V zázname vyslovila ľútosť a opísala dôsledky.

13. Priamy nadriadený v úradnom zázname zo dňa 07.06.2022 uviedol, že dňa 07.06.2022 o 07:45 hod. vykonával preškolenie odvolateľky, npor. E. D., F. F. D. a zamestnankyne G. H. zo všeobecne záväzných právnych predpisov a z interných predpisov, ďalej vykonával administratívnu kontrolu pridelených prostriedkov a dychovú skúšku na požívanie alkoholu u menovaných. V tejto súvislosti dodal, že všetci uviedli, že sú schopní výkonu služby a nie sú ovplyvnení žiadnymi látkami.

14. Zo zabezpečeného odborného stanoviska KEÚ zo dňa 16.06.2022 vyplýva, že v predložených kvapkách na žlčník a žalúdok, ktoré užíla žalobkyňa, bola zistená prítomnosť etanolu s obsahom 29,7 %. Na základe objemu nádoby a zvyšného obsahu nachádzajúceho sa v nádobke mohla odvolateľka skonzumovať max. 15 ml kvapaliny. Ďalej je v ňom skonštatované, že na základe všeobecne známej farmakokinetiky etanolu v ľudskom tele by odvolateľka po skonzumovaní 15 ml kvapiek s obsahom 29,7 % obj. etanolu hypoteticky dosiahla koncentráciu etanolu v krvi maximálne 0,09 g/kg. Vo vzťahu k vplyvu tekutiny (kvapky na žlčník a žalúdok) na výšku alkoholu v dychu alebo v krvi nemohla konzumácia maximálneho množstva 15 ml kvapiek spôsobiť také hodnoty koncentrácie etanolu, aké boli namerané pri dychových skúškach, resp. zistené analýzou vzorky krvi. Podľa preskúmania doložených fotokópií zápisov o dychových skúškach na zistenie požitia alkoholu vykonaných analyzátorom dychu typ AlcoQuant 6020 plus bola u odvolateľky dňa 07.06.2022 v čase o 07:48:04 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu s výsledkom 0,39 mg/l, v čase o 08:06:49 hod. s výsledkom 0,34 mg/l a v čase o 10:22:49 hod. s výsledkom 0,07 mg/l.

15. Z dôvodu objektivizácie pôsobenia odvolateľky v služobnom pomere nadriadený spracoval aj hodnotenie služobnej činnosti, z ktorého vyplýva, že v práci dosahovala dobré výsledky a úlohy plnila. Pracovala samostatne, v prípade náročnejších spisov konzultovala s vedúcim oddelenia. Pravidelne sa oboznamovala s novými predpismi potrebnými pre výkon služby a uplatňovala ich v praxi. V styku s

občanmi mala dobré vystupovanie a so stránkami komunikovala podľa pravidiel služobnej zdvorilosti. Od posledného služobného hodnotenia jej bolo uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za porušenie dopravných predpisov. Počas pôsobenia v PZ nebolo zistené požívanie alkoholických nápojov a iných návykových látok a nebolo zistené, že by akýmkoľvek spôsobom porušila služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť. Za obdobie roka 2019 bola hodnotená stupňom hodnotenia „B“ - veľmi dobre a za obdobie roka 2020 rovnako stupňom hodnotenia „B“ - veľmi dobre.

16. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že odkaz v personálnom rozkaze na porušenie povinnosti podľa prílohy k nariadeniu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ v znení neskorších predpisov, je nesprávny. Dané nariadenie bolo platné a účinné do 28.02.2022. Vzhľadom k tomu, že nariadenie nebolo v čase vzniku protiprávneho konania odvolateľky (07.06.2022) platné a účinné, je argumentácia prvostupňového orgánu v tomto smere nenáležitá a nemožno z neho odvodzovať zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti. Odvolateľka v čase spáchania protiprávneho konania dňa 07.06.2022 už nebola týmto interným predpisom viazaná. Odvolací orgán má však za to, že konštatovaná nepresnosť v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nemá vplyv na zákonnosť predmetného rozhodnutia, pretože vlastná úvaha o zvlášť hrubom porušení služobnej povinnosti je dostatočne odôvodnená poukázaním na porušenie konkrétnych povinností ustanovených v § 136 písm. d) Zákona a v čl. 1 písm. a) bod 2 a 9 rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ. Daný rozkaz č. 6/1997, ktorý sa ďalej na žalobkyňu aplikoval, obsahuje osobitne zdôraznenú povinnosť nenastupovať pod vplyvom alkoholických nápojov alebo iných omamných prostriedkov do výkonu služby.

III.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobkyne
(rozsah a dôvody žaloby)

17. Žalobkyňa podala na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 30.12.2022, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia, ich zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodov, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

18. Do prepustenia zo služobného pomeru pôsobila žalobkyňa 22 a pol roka v rezorte žalovaného z toho 18 rokov ako príslušník PZ a počas tejto doby nikdy nepožila alkohol počas vykonávania služby a ani nikdy nevykonávala službu s vedomím, že sa v jej organizme nachádza alkohol. Počas pôsobenia v PZ u nej nebolo (okrem dňa 07.06.2022) nikdy zistené požívanie alkoholických nápojov a iných návykových látok a nebolo zistené, že by akýmkoľvek spôsobom porušila služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť. V časti žaloby popisuje vývoj stavu vybavovania jej agendy na predchádzajúcom oddelení PZ, kde dosahovala mimoriadne dobré výsledky; neriešenie veľkého zaťaženia a prerozdelenia agendy medzi ostatných kolegov zo strany priameho nadriadeného na jej ostatnom pracovisku; situáciu s realizovaním vopred neoznameného psychologického vyšetrenia (viď bod 10 tohto rozsudku), čo žalobkyňa pociťovala ako šikanu a poníženie jej osoby, osobnosti a poníženie ľudskej dôstojnosti. Žalúdočná nervozita a tráviace ťažkosti vyvolané zlým psychickým stavom zapríčineným správaním jej priameho nadriadeného sa dostavili aj v neskorých večerných hodinách dňa 06.06.2022 a to bezprostredne pred nástupom do služby (ktorú mala naplánovanú na 07.06.2022) po víkende. Poukázala na to, že pri dychovej skúške uviedla, že ráno požila bylinné kvapky na báze alkoholu, pretože v tom čase si prítomnosť alkoholu v krvi dokázala vysvetliť len nedávnym požitím bylinných kvapiek. Kvapky hneď dobrovoľne vydala nadriadenému za účelom ich expertízneho skúmania. Vzhľadom k tomu, že sa vôbec necítila byť ovplyvnená alkoholom a nevedela si vysvetliť namerané hodnoty alkoholu v dychu, dobrovoľne súhlasila aj s odberom krvi za účelom zistenia hladiny alkoholu v krvi. Preto sa aj dobrovoľne podrobila odberu krvi. Poukázala aj na to, že dňa 07.06.2022 po vykonanom odbere krvi normálne pokračovala v službe a vo vykonávaní práce a pracovisko opustila v čase o 15:00 hod.

19. Žalobkyňa namieta extrémne krátku dobu na efektívne uplatnenie jej procesných práv, obzvlášť k povahe konania o prepustenie zo služobného pomeru, čo je najprísnejší trest pri porušení pracovných

povinností. S návrhom na prepustenie bola oboznámená dňa 07.07.2022 (štvrtok) a bolo jej umožnené sa k nemu vyjadriť v lehote do 11.07.2022 do 15.00 hod. (pondelok), t. j. na nahliadnutie do spisu, vyjadrenie sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru, na zadováženie a predloženie dôkazov, na podanie návrhov na vykonanie dôkazov a vznesenie námietok mala k dispozícii jeden celý pracovný deň, t. j. 08.07.2022 (piatok) a dva dni voľna (sobotu, nedeľu). Ani jej právny zástupca sa nemohol v potrebnom rozsahu oboznámiť so všetkými dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise a nemohla ho úplne a riadne oboznámiť s celým skutkovým stavom, ktorý predchádzal návrhu na prepustenie. Došlo k zásahu do jej práva účinne sa brániť, čo predstavuje podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, konkrétne porušenie § 193 ods. 2 Zákona.

20. Namieta tiež rýchle odsúhlasenie prepustenia zo strany odborového zväzu polície, ku ktorému došlo už v deň doručenia návrhu 07.07.2022. Prerokovanie podľa § 225 ods. 2 písm. c) Zákona v sebe zahŕňa aj vzájomný dialóg a výmenu názorov, k čomu nedošlo. Zároveň bolo stanovisko doručené jej priamemu nadriadenému, ktorý nie je služobný úrad. Podmienka prerokovania návrhu na prepustenie žalobkyne zo služby medzi odborovým zväzom polície a služobným úradom preto nebola splnená.

21. Žalobkyňa poukazuje na rozpor popisu konania, ktorého sa mala dopustiť, s obsahom administratívneho spisu, a to konkrétne v ňom uvedené údaje o ukončení plánovanej štátnej služby dňa 07.06.2022 o 15.30 hod., pričom v skutočnosti mala naplánovanú službu dňa 07.06.2022 od 7.00 hod. do 15.00 hod., čo vyplýva z jej žiadosti o zmenu pracovnej doby č. ORPZ-BAIL-OD11-02-002/2022 zo dňa 10.01.2022, ktorá ja súčasťou administratívneho spisu. Taktiež uvedený čas druhej dychovej skúšky na prítomnosť alkoholu nebol vykonaný v čase o 8.16 hod., ale tento bol vykonaný v čase o 8.06 hod., čo vyplýva zo záznamu o vykonaní dychovej skúšky. Keďže sú tieto údaje v rozpore s obsahom administratívneho spisu, personálny rozkaz nespĺňa náležitosti a požiadavky rozhodnutia podľa § 241 ods. 1 Zákona, čo zakladalo dôvod na jeho zrušenie žalovaným.

22. Personálny rozkaz má byť taktiež absolútne nepreskúmateľný v časti, v ktorej generálny tajomník služobného úradu žalovaného rozhodol o tom, že služobný pomer končí dňom doručenia rozhodnutia. Namieta zároveň vylúčenie odkladného účinku napadnutého rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia nie je možné zistiť, prečo rozhodol takto a prečo nie pre ukončenie služobného pomeru uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov podľa § 194 ods. 2 Zákona. Taktiež sa v ňom nenachádzajú úvahy pracujúce s konkrétnymi zistenými relevantnými skutočnosťami a posúdenie, že aj s ohľadom na relevantné zistené skutočnosti je možno konanie žalobkyne jednoznačne považovať za zvlášť hrubé porušenie povinnosti a služobnej prísahy.

23. V odôvodnení rozhodnutia absolútne chýba napríklad prihliadnutie na osobu policajta, na doterajšie hodnotenia, na funkciu, ktorú zastávala, na doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, na čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu služobnej povinnosti, na preukázanú mieru zavinenia, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností a na dôsledky vzniknuté porušením služobnej povinnosti a služobnej prísahy. Správny orgán sa zjavne vyhýba hodnoteniu dôkazov a skutkových okolností svedčiacich v prospech žalobkyne (napr. antipatiu nadriadeného, neoznámené psychologické vyšetrenie, žalúdočné problémy, poruchy metabolizmu a strach z nadriadeného) a tendenčne sa zaoberá výhradne len dôkazmi a okolnosťami v jej neprospech. Neprihliadol na mieru závažnosti, keďže bol v organizme žalobkyne zistený zvyškový alkohol s klesajúcou tendenciou v menšom množstve, ktoré sa i v cestnej premávke hodnotí za priestupok, pričom už v čase tretej dychovej skúšky o 10:22 hod. sa v jej organizme nenachádzal takmer žiadny alkohol (len 0,07 mg/l), čo už nemá žiaden vplyv na spôsobilosť vykonávať akúkoľvek činnosť, vrátane vedenia motorového vozidla.

24. Namieta tiež aplikáciu neúčinného predpisu – nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ, ktoré bolo platné a účinné do 28.08.2022. Túto chybu odvolací orgán toleroval a personálny rozkaz potvrdil, keďže nerozhodoval objektívne a nestranne.

25. Žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, keďže nevykonal žalobkyňou navrhnuté dôkazy, ktoré sa týkajú skutočností, ktoré boli schopné vypovedať o motíve konania, ako aj o čase a situácii, za ktorej k požitiu alkoholu došlo. Na tieto dôkazy žalovaný absolútne vôbec neprihliadal a nebral ich pri svojom rozhodovaní vôbec do úvahy. Tieto podstatné skutočnosti sa snažila preukazovať návrhmi na výsluch priameho nadriadeného E. E. E. H. I., na výsluch policajnej psychologičky B. J., ako aj zadovážením psychologického posudku, ktorý uskutočnila. Ani jeden z týchto dôkazov žalovaný nevykonal, hoci

vykonanie týchto dôkazov mohlo významne prispieť k zisteniu zásadných okolností a situácie, za ktorých došlo k jej konaniu.

26. Tendencnosť posúdenia konania žalobkyne žalovaným s ohľadom len na dôkazy a skutočnosti svedčiace výlučne v neprospech je evidentná aj v tom, že žalovaný v spojitosti so žalobkyňou hovorí o návyku a závislosti organizmu na alkohole, čo má zvyšovať ujmu na dôležitom záujme štátnej služby v prípade jej ponechania v služobnom pomere (str. 16 napadnutého rozhodnutia). Takéto úvahy žalovaného sú hypotetické a nevychádzajú zo zisteného skutkového stavu, keďže do dňa 07.06.2022 počas 22 ročného pôsobenia v rezorte nebola zistená prítomnosť alkoholu, ale ani prítomnosť inej návykovej látky.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie podania účastníkov konania

27. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.10.2023. K tvrdeniam žalobkyne spochybňujúcim negatívne dopady jej konania žalovaný uviedol, že dôležitým faktorom podporujúcim negatívny vplyv prípadného ponechania žalobkyne v služobnom pomere je skutočnosť, že žalovaná patrila k služobne starším príslušníkom PZ, od ktorých sa prirodzene očakáva správanie, ktoré by malo byť predobrazom správania sa služobne mladších kolegov – príslušníkov PZ. Akceptovaním takéhoto hrubého konania, akého sa dopustila žalobkyňa, by vznikla dôvodná obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov. Aktívne a svedomitě plnenie uložených úloh nie je a ani nemôže byť ospravedlnením pre protiprávne konanie spáchané policajtom. Znenie § 192 ods. 1 písm. e) Zákona neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prisahy, resp. služobnej povinnosti.

28. Žalovaný k namietanej výraznej pracovnej zaťažnosti žalobkyne a neriešeniu tejto situácie zo strany jej nadriadeného uviedol, že z pravidelného hodnotenie policajtov na základe ich mesačnej výkonnosti vyplýva, že žalobkyňa bola najmenej zaťažená policajt na Oddelení bezpečnosti cestnej premávky Okresného dopravného inšpektorátu v Bratislave II. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa mala najviac absencií z celého oddelenia. Od nástupu na nové oddelenie (dňa 01.04.2019) jej bola udelená odmena v mesiacoch jún (XXX,- eur) a november (XXX,- eur). V roku 2020 jej bola udelená odmena v mesiacoch jún (XXX,- eur) a november (XXX,- eur). V roku 2021 odmena v novembri (XXXX,- eur). Osobný príplatok jej bol zvýšený v rokoch 2020 o XX,- eur a 2021 o XX,- eur. Ak by mal priamy nadriadený voči žalobkyňi nejaké antipatie, alebo by sa jej od samotného začiatku chcel zbaviť, tak by jej neboli odmeny udeľované. Žalobkyňa sa nikdy nesťažovala na údajnú šikanu zo strany jej priameho nadriadeného u jej vyšších nadriadených.

29. Žalobkyňa išla k služobnému psychológovi dobrovoľne, ako aj pohovor so služobným psychológom absolvovala dobrovoľne bez akéhokoľvek nátlaku. Uvedený pohovor absolvovala bez prítomnosti priameho nadriadeného. Dôvodom, pre ktorý bola žalobkyňa u služobného psychológa je ten, že začiatkom roka 2022 bol jej priamy nadriadený požiadaný o toto vyšetrenie jeho podriadeným. Žalovaný zabezpečil stanovisko služobného psychológa, v ktorom bol stanovený návrh opatrení. K realizácií navrhovaných opatrení zo strany priameho nadriadeného nedošlo, nakoľko bolo uvedené stanovisko doručené dňa 10.6.2022, z dôvodu, že žalobkyňa bola dňa 07.06.2022 podrobená dychovej skúške na požitie alkoholu s pozitívnym výsledkom. Námetka žalobkyne, že nebola oboznámená s uvedeným stanoviskom taktiež nie je pravdivá, čo potvrdzuje v samotnom stanovisku služobná psychologička.

30. Žalovaný k namietaným zdravotným problémom žalobkyne uvádza, že sa jednalo o dlhodobejšie zdravotné problémy, čo aj sama uviedla niekoľkokrát pred kolektívom, ale aj do jej vyjadrenia zo dňa 13.06.2022, (ktorý tvorí súčasť spisu) cit. „u svojej obvodnej lekárky som už v minulosti riešila moje problémy s metabolizmom, ale na moje vlastné rozhodnutie sme tento problém nedoriešili, vzhľadom na môj strach z gastroenterologického vyšetrenia, ktoré som už v minulosti musela absolvovať.“ Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa svoj zdravotný stav dlhodobejšie neriešila a jej námietky, že tieto boli spôsobené nátlakom nadriadeného sú vyvrátené zabezpečenými dôkazmi.

31. Neobstojí obhajoba žalobkyne spočívajúca vtom, že pred nástupom do služby dňa 07.06.2022 nepožila alkohol, ak pripustila, že vypila dve 10 stupňové pívá až pred polnocou dňa 06.06.2022.

Pre protiprávnosť konania nie je relevantný čas požitia alkoholu pred nástupom do služby, ale protiprávne je nastúpenie pod jeho vplyvom do výkonu štátnej služby. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že protiprávnosť konania neznižuje ani klesajúca hladina alkoholu v organizme, ktorá vyplýva z opakovaných meraní. Taktiež subjektívne dôvody požitia alkoholu a zdravotné dôvody jeho vplyvu (priebeh metabolizmu), nemožno v podmienkach služobného pomeru policajtov použiť ako poľahčujúce okolnosti, pretože zákon ich nepripúšťa. Žalobkyňa bola viazaná povinnosťou nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, poživatiny a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu štátnej služby a v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest a nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby (§ 136 písm. d/ Zákona). Význam tejto povinnosti je zdôraznený v internom predpise, ktorým je vyššie uvedený rozkaz ministra o morálnom stave a disciplíne, ktorý ukladá všetkým policajtom na zvýšenie úrovne morálneho stavu a služobnej disciplíny nenastupovať pod vplyvom alkoholických nápojov alebo iných omamných prostriedkov do výkonu služby, nepožívať ich na pracoviskách a v čase služby aj mimo týchto pracovísk.

32. Kvapky obsahujúce alkohol, ktoré mala žalobkyňa požiť ráno dňa 07.06.2022 na utlmenie zdravotných ťažkostí, nemali podľa odborného stanoviska KEÚ vplyv na zistenú výšku alkoholu v dychu alebo v krvi žalobkyne, keď podľa stanoviska konzumácia maximálneho množstva 15 ml kvapiek nemohla spôsobiť také hodnoty koncentrácie etanolu, aké boli namerané pri dychových skúškach, resp. zistené analýzou vzorky krvi.

33. Žalovaný zastáva názor, že lehota na vyjadrenie k upovedomeniu o začatí konania bola dostatočná a primeraná zodpovedajúcemu množstvu podkladového materiálu. Vznesené námietky na nedostatok času na vyjadrenie k veci a porušenie procesných práv žalobkyne sú neopodstatnené.

34. Priamy nadriadený E. E. H. I. ako vedúci žalobkyne bol na spracovanie návrhu na prepustenie, vyžiadanie stanoviska odborového zväzu polície a celé personálne konanie riadne oprávnený v súlade so Zákonom. Zákon neobsahuje vylúčenie ktoréhokoľvek z nadriadených z konania o prepustení policajta zo služobného pomeru. Jeho náležitý postup je podporený aj stanoviskom vyššieho nadriadeného a ďalších nadriadených žalobkyne, ktoré vyslovili v návrhu na jej prepustenie zo služobného pomeru.

35. Vzhľadom k tomu, že § 225 Zákon presne neupravuje formu prerokovania návrhu na prepustenie zo služobného pomeru s odborovým orgánom, možno skonštatovať, že písomná žiadosť priameho nadriadeného o vyjadrenie k tomuto návrhu, adresovaná odborovému zväzu polície a následné súhlasné stanovisko tohto odborového orgánu spĺňajú predpoklady prerokovania s náležitým a preukázateľným prejavom vôle odborového orgánu.

36. Žalobkyňa svojou námietkou voči vylúčeniu odkladného účinku napadnutého rozhodnutia preukázala, že nesprávne stotožnila odklad účinku rozhodnutia podľa § 242 ods. 6 Zákona s lehotou pre skončenie služobného pomeru pri prepustení podľa § 194 ods. 2 Zákona. Odklad účinku rozhodnutia a lehota pre skončenie služobného pomeru prepustením sú dva samostatné právne inštitúty. V zmysle § 242 ods. 6 Zákona, podanie odvolania má odkladný (suspenzívny) účinok výlučne v taxatívne vymedzených prípadoch odvolania proti rozhodnutiu (o uložení disciplinárneho opatrenia, o náhrade škody, proti služobnému hodnoteniu, ktorým bol policajt hodnotený ako nespôsobilý vykonávať doterajšiu alebo akúkoľvek inú funkciu, lekárskej komisie, ktorým bola policajtovi určená zdravotná klasifikácia). Vo všetkých ostatných prípadoch odvolanie nemá odkladný účinok, teda ani v prípade odvolania proti rozhodnutiu o prepustení zo služobného pomeru policajta podľa § 192 ods. 1 písm. e) Zákona. Čas skončenia služobného pomeru v prípade prepustenia je v súlade s § 194 ods. 2 Zákona podmienený uplynutím lehoty dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa nadriadený a policajt nedohodnú inak, pričom lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia rozhodnutia o prepustení. Zákon však rozlišuje aj inštitút tzv. okamžitého prepustenia, ale iba v prípade, ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g) Zákona. V takom prípade môže nadriadený (fakultatívne) skončiť služobný pomer už dňom doručenia rozhodnutia.

37. V rámci správnej úvahy nadriadeného bolo v danej veci vyhodnotené to, že pre objasnenie skutočného stavu veci sú dostatočne postačujúce podklady obsiahnuté v celom spisovom materiáli. Z uvedeného dôvodu nadriadený nevidel dôvod na pribratie znalca a má za to, že predmetný skutok, pre

ktorý sa vedie konanie o prepustení je dostatočne preukázaný. Žalobkyňa nastúpila a vykonávala službu v stave, keď sa alkohol nachádzal v jej organizme, čo je dôkaz jeho predchádzajúcej konzumácie.

38. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila replikou zo dňa 16.11.2023, v ktorom zotrvala na svojej predchádzajúcej argumentácii. Nad rámec uviedla ako príklad svojej diskriminácie v porovnaní s inými kolegami, ktorý taktiež „nafúkali“, že má informácie, že v mesiaci júl 2023 asi ročná policajka nafúkala, pričom vec sa neriešila a ona pôsobí ako policajka naďalej. Vec sa utútlala, pričom sa tým iba chváli a údaje o tom vedia všetci nadriadení na okrese Bratislava II. Žalovaný používa selektívny prístup pri hodnotení priestupku. S pozitívnym výsledkom na alkohol test boli už viacerí a vec sa neriešila, dokonca aj riaditeľ odboru poriadkovej polície Bratislava II bol riešený tak, že dostal možnosť ukončiť služobný pomer na vlastnú žiadosť, čím mu boli zachované všetky náležitosti súvisiace s ukončením služobného pomeru, t. j. odstupné a výsluhový dôchodok. Žalobkyňa má za to, že jej bol uložený príliš nepríjemný trest a po toľkých poctivo odpracovaných rokoch prišla o výsluhový dôchodok, odstupné a o služobný byt.

39. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli súdu doručené.

V.

Konanie na správnom súde a relevantná právna úprava

40. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-5S/1/2023.

41. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP prejednal vec na pojednávaní, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

42. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

43. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

44. Podľa § 136 písm. d) Zákona o štátnej službe, policajt je povinný dbať o svoju bezpečnosť a o svoje zdravie pri výkone štátnej služby. Ďalej je povinný nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, požívateľiny a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu štátnej služby a v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest, nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby a dodržiavať ustanovený zákaz fajčenia na miestach, kde sa vykonáva štátna služba, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, minister môže povoliť požívanie alkoholu, požívateľín a liečiv obsahujúcich alkohol,

45. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) Zákona o štátnej službe, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

46. Podľa § 193 ods. 1 Zákona o štátnej službe, návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru spracováva spravidla jeho bezprostredne nadriadený na predpísanom tlačive a predkladá ho bezodkladne služobným postupom na ďalšie opatrenie nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta zo služobného pomeru.

47. Podľa § 193 ods. 2 Zákona o štátnej službe, policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e), navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

48. Podľa § 194 ods. 1 Zákona o štátnej službe, rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b) a c) sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

49. Podľa § 194 ods. 3 Zákona o štátnej službe, ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g), možno skončiť služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

50. Podľa § 225 ods. 2 písm. c) Zákona o štátnej službe, služobný úrad vopred prerokuje s príslušným odborovým orgánom návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu organizačných zmien alebo pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti.

51. Podľa § 225 ods. 3 Zákona o štátnej službe, ak sa príslušný odborový orgán nevyjadrí vo veciach uvedených v odseku 2 do desiatich dní odo dňa, keď mu bol písomný návrh doručený, postupuje sa ďalej bez jeho stanoviska.

52. Podľa § 238 ods. 1 Zákona o štátnej službe, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

VI.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

53. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní, a to v rozsahu žalobných bodov, ako aj z hľadísk uvedených v § 195 písm. a) až e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), keďže žaloba je správnu žalobou vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. SSP) a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a s odkazom na § 190 SSP ju zamietol.

54. Úlohou správneho súdu bolo na podklade žalobných bodov preskúmať zákonnosť a správnosť postupu žalovaného (a to ako na prvom stupni rozhodovania, tak aj v odvolacom konaní), so zameraním sa na to, či žalovaný postupoval podľa Zákona a či si vo vzťahu k vydaniu napadnutých rozhodnutí zadovážil dostatok dôkazov, ktoré preukazovali spáchanie skutku tak, ako sa to žalobkyni kládlo za vinu a či postupoval vo vzťahu k prepusteniu žalobkyne zo služobného pomeru v intenciách Zákona.

Všeobecne k prepusteniu zo služobného pomeru z dôvodu hrubého porušenia služobných povinností alebo prísahy

55. Správny súd v prvom rade uvádza, že zákonná definícia dôvodu prepustenia podľa § 192 ods. § 1 písm. e) Zákona vyžaduje kumulatívne naplnenie oboch prvkov, a to porušenie služobnej povinnosti alebo služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/175/2015 zo dňa 14.12.2016). Odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k prepusteniu príslušníka PZ musí smerovať ku konkrétnym okolnostiam, zisteným v jednotlivom prípade.

56. Správny súd ďalej uvádza, že v režime Zákona sám zákonodarca ponechal na správnom orgáne, aby posúdil, či konkrétne konanie policajta je takej intenzity, že naplní pojmový znak „porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom alebo služobnej disciplíny“. Možno teda hovoriť o správnej úvahe, respektíve voľnej úvahe správneho orgánu vyjadrujúcej určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V Zákone zákonodarca explicitne nedefinuje, čo pokladá za zvlášť hrubé porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne

neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechali správne mu orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Zákon síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení policajta zo služobného pomeru pre zvlášť hrubé porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení (k tomu pozri napríklad rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/17/2023 zo dňa 27.03.2023).

57. V prípade prepustenia zo služobného pomeru je tak posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti predmetom správneho uváženia správnych orgánov. Správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správne mu orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Na vstup do tohto tolerančného pásma by mal žalobca jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného správneho orgánu - argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/45/2020 zo dňa 26.08.2022).

K námietke nedostatočného zistenia skutkového stavu

58. Správny súd po preskúmaní administratívneho spisu dospel k záveru, že žalovaný (na oboch stupňoch rozhodovania) nepochybil a vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu si zaobstaral všetky potrebné dôkazy a zároveň je potrebné uviesť, že žalobkyňa v konaní žiadnym spôsobom nevyvrátila právne a skutkové východiská žalovaného – žalobkyňa sa v samotnom správnom konaní i následnej žalobnej argumentácii primárne zamerala na okolnosti, pre ktoré požila pred nástupom na službu alkohol. Konštatovala, že s návrhom na prepustenie zo služobného pomeru nesúhlasí, považuje ho za nespravodlivý, diskriminačný a príliš neprimeraný trest za konanie, ktoré je výsledkom šikany, antipatie jej priameho nadriadeného a z toho plynúcich zdravotných ťažkostí, vrátane porúch metabolizmu, a následného požitia alkoholu (vo forme dvoch 10 stupňových pív večer pred službou a bylinných kvapiek na báze alkoholu ráno v deň služby), ktorý požila s cieľom riešiť žalúdočné bolesti a nespavosť.

59. Skutkový stav bol na účely personálneho rozkazu zistený a preukázaný vlastným šetrením priameho nadriadeného žalobkyne, ktorý ako dôkazy využil aj vlastný úradný záznam zo dňa 07.06.2022 o vykonaní kontroly na požívanie alkoholických nápojov počas výkonu služby, tlačové výstupy výsledkov meraní z analyzátoru dychu zo dňa 07.06.2022 v troch rôznych časoch, certifikát o overení analyzátoru dychu č. 02265-640-045-22 zo dňa 20.04.2022, vyjadrenie žalobkyne k začatiu konania zo dňa 13.06.2022, úradný záznam žalobkyne zo dňa 07.06.2022, záznam o odbere vzoriek biologických materiálov pre toxikologické skúmanie zo dňa 07.06.2022, odborné stanoviská z KEÚ zo dňa 16.06.2022, úradný záznam F. D. F. D. zo dňa 07.06.2022, úradný záznam F. E. D. zo dňa 07.06.2022, plán služieb na jún 2022, fotokópiu knihy príchodov a odchodov, vyjadrenie žalobkyne k návrhu na prepustenie, prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach, doklady o jej oboznámení s internými predpismi, zhodnotenie jej služobnej činnosti, stanovisko odborového zväzu polície zo dňa 07.07.2022.

60. Je potrebné konštatovať, že medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalobkyňa nastúpila dňa 07.06.2022 do výkonu služby pod vplyvom alkoholu, čo jednoznačne preukázali výsledky meraní analyzátoru dychu, ako aj výsledku testu odobratej vzorky krvi žalobkyne. Žalobkyňa sama vo svojom úradnom zázname zo dňa 07.06.2022, ako aj v neskoršom vyjadrení k upovedomeniu o začatí konania, priznala požitie alkoholu v noci zo 06.06.2022, ako aj ráno dňa 07.06.2022 vo forme bylinných kvapiek. Tieto skutočnosti žalovaná žiadnymi tvrdeniami ani dôkazmi nespochybňovala. Spochybňovala svoju vedomosť o tom, že by mohla byť pod vplyvom alkoholu, čo nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že v krvi mala zistené množstvo alkoholu. Po preskúmaní administratívneho spisu mal správny súd za preukázané, že orgán verejnej správy, za účelom presného a úplného zistenia skutočného stavu veci postupoval v súlade so Zákom a žalobkyňa v rámci konania nevyprodukovala žiadne dôkazy, ktorými by relevantne spochybnila závery žalovaného o prítomnosti alkoholu v dychu a krvi žalobkyne v čase výkonu služobných povinností. Návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobkyne, ktoré sa mali týkať poľahčujúcich okolností, za ktorých došlo k jej konaniu (bod 25 tohto rozsudku), či na vykonanie dodatočného znaleckého dokazovania (bod 5 tohto rozsudku), boli potom irelevantné a nemohli mať

vplyv na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu a krvi žalobkyne, k čomu sa prvostupňový orgán vyjadril v závere personálneho rozkazu.

61. Nemožno prisvedčiť ani žalobnej námietke o nesúlade personálneho rozkazu so zisteným skutkovým stavom, ktorý žalobkyňa odôvodňuje nesprávne uvedeným časom ukončenia plánovanej štátnej služby dňa 07.06.2022 o 15.30 hod. v personálnom rozkaze (v skutočnosti mala naplánovanú službu dňa 07.06.2022 od 7.00 hod. do 15.00 hod.), ako aj nesprávne uvedeným časom uskutočnenia druhej dychovej skúšky o 8.16 hod.(v skutočnosti bola druhá skúška vykonaná v čase o 8.06 hod.). Správny súd potvrdzuje, že z administratívneho spisu vyplývajú správne časy tak, ako ich uvádza žalobkyňa. Táto chyba v písaní pri vyhotovení personálneho rozkazu však bola odstránená žalovaným na str. 4 napadnutého rozhodnutia. Zároveň táto chyba v písaní nedosahuje intenzitu, ktorá by mohla spochybniť súlad medzi zisteným relevantným skutkovým stavom uvedeným v personálnom rozkaze a administratívnym spisom.

K námietke nesprávneho posúdenia
porušenia povinnosti zvlášť hrubým spôsobom

62. Žalobkyňa nesúhlasí s posúdením jej konania ako zvlášť hrubého spôsobu porušenia jej služobných povinností a služobnej prísahy. Požitie alkoholu ospravedlňovala pred nástupom do výkonu služby zdravotnými ťažkosťami, nespavosťou, ktoré mali mať pôvod v strachu, obave, jej hlbokom ponížení zo strany priameho nadriadeného a celkovo zlými vzťahmi s kolegami na pracovisku. Prvostupňový orgán, resp. aj žalovaný, mal podľa jej názoru vziať do úvahy viac ako 22 rokov bezproblémovej práce v rezorte Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a nepristúpiť k uplatneniu návrhového oprávnenia na prepustenie zo služobného pomeru, resp. k potvrdeniu personálneho rozkazu.

63. Uvedená obrana žalobkyne nemôže obstáť. Tieto skutočnosti nie sú podľa Zákona v žiadnom rozsahu relevantné na to, aby spochybnili záver správnych orgánov prijatý v rámci ich posúdenia vzniknutej dôkaznej situácie pokiaľ ide o závažnosť spôsobu porušenia služobnej povinnosti. V prípade, ak došlo k situácii, že žalobkyňa vo večerných hodinách v deň pred nástupom do služby požila alkoholické nápoje (2 plechovky 10 stupňového piva), nemala na druhý deň nastúpiť do služby, ale mala požiadať o dovolenku, služobné voľno, alebo inú formu, ktorá by jej umožnila nenastúpiť do služby pod vplyvom alkoholu. Ak žalobkyňa vedela o svojich zdravotných problémoch, vedela o nedostatočnom metabolizme a bola si plne vedomá, že ešte ráno požila bylinkové kvapky s obsahom alkoholu, mohla predvídať dopady na mieru alkoholu v jej dychu či krvi. Dĺžku bezproblémového výkonu služby nemožno považovať za relevantný argument z dôvodu, že Zákon takúto okolnosť vylučujúcu zodpovednosť za porušenie služobnej povinnosti nepredpokladá. Aktívne a svedomité plnenie uložených úloh v uplynulom čase nemôže byť ospravedlnením pre protiprávne konanie.

64. Nulová tolerancia alkoholu v PZ, a to, že táto skutočnosť sama o sebe predstavuje zvlášť hrubé porušenie povinnosti bez možnosti prihliadnuť na subjektívne okolnosti príslušníka PZ, pre ktoré požil pred službou alkohol, ktorý bol následnou skúškou počas výkonu služby potvrdený meraním, bola už potvrdená napr. rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžk/32/2018 zo dňa 18.10.2019 (potvrdeným uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 63/2020 zo dňa 04.02.2020), ktorý okrem iného konštatoval:

„36. Je nesporné, že sťažovateľ tým, že dňa 10.12.2008 nastúpil do výkonu štátnej služby a vykonával ju pod vplyvom alkoholu, zvlášť hrubým spôsobom porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 136 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z. ako aj interné predpisy: rozkaz ministra vnútra SR č. 64/2003 a č. 6/1997, s ktorými bol oboznámený. Krajský súd správne poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v rozsudku sp. zn. 2Sžo/12/2014 zo dňa 16.04.2014, v ktorom konštatoval, že zistenie požitia alkoholických nápojov policajtom počas výkonu služby sa považuje za porušenie služobnej prísahy, služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, čím bola v prípade sťažovateľa splnená jedna zo zákonných podmienok skutkovej podstaty prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.“

65. Na rozdiel od vyššie citovaného u žalobkyne nebolo preukázané, že by požila alkohol priamo počas výkonu služby, no znenie § 192 ods. 1 písm. e) v spojení s § 136 písm. d) Zákona neobsahuje žiadne poľahčujúce okolnosti pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy alebo služobnej

povinnosti ani vo vzťahu k porušeniu povinnosti nenastúpiť do služby pod vplyvom alkoholu. Preto skutočnosť, že žalobkyňa dosiaľ riadne plnila svoje povinnosti a nebola disciplinárne stíhaná, nemôže byť skutočnosťou umožňujúcou miernejšie posúdenie jej konania. S tými skutočnosťami sa vysporiadal aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí s poukazom na nulovú toleranciu požívania alkoholu v PZ.

K námietke, že ponechanie v služobnom pomere by nebolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby

66. Žalobkyňa sa domnieva, že jej ponechanie v služobnom pomere by nebolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby a že jej prepustenie bolo príliš prísny trestom. Automatické naplnenie tejto podmienky v prípade akéhokoľvek požitia alkoholu bez zohľadnenia ďalších okolností prípadu je prejavom arbitrárnosti. S uvedenou námietkou nemožno súhlasiť, keďže dodržiavanie služobnej disciplíny príslušníkmi PZ je nevyhnutne spojené aj s dôverou verejnosti v PZ ako taký. Aj na tomto mieste odkazuje správny súd na závery kasačného súdu, ktorý v rozsudku sp. zn. 4Sžk/32/2018 zo dňa 18.10.2019 konštatoval:

„37. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky skutkovej podstaty personálneho opatrenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., ktorou je preukázanie, že ponechanie policajta v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitým záujmom štátnej služby, dospel kasačný súd k záveru, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí s jej splnením riadne vysporiadal. Postupoval v intenciách právneho názoru a poukázal na to, že v prípade zistenia požitia alkoholických nápojov počas výkonu služby policajta je bezvýznamné, aké množstvo alkoholických nápojov požil, ako sa pod ich vplyvom správal, v akej konkrétnej situácii, či to bolo na verejnosti, či pod vplyvom alkoholu riadil motorové vozidlo, či ohrozil majetok, životy, zdravie, aké bolo jeho doterajšie pôsobenie v PZ, ako bol vyhodnocovaný jeho status príslušníka PZ do tohto zistenia a aké konkrétne dôsledky malo posudzované konanie vo vzťahu, k verejnosti občanom, ako aj možným následkom a škodám.

38. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, ktorý odôvodňoval splnenie druhej zákonnej podmienky ujmou na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery verejnosti v PZ. Aj kasačný súd si je vedomý, že z § 136 písm. d) zákona č. 73/1988 Z. z. jasne vyplýva, že policajt nesmie v čase výkonu štátnej služby požívať nielen alkoholické nápoje, ale aj požívatinu a liečivá, ktoré obsahujú alkohol, a rovnako nesmie pod ich vplyvom nastupovať do výkonu štátnej služby.“

67. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na osobitný charakter PZ ako jedného z bezpečnostných zborov, ktorý je hierarchicky a vojensky organizovaný. Ide o špecifický druh štátnej služby, ktorý osobitne odôvodňuje širšie zákonné medze pri prijímaní personálnych rozhodnutí. Zákonná úprava služobného pomeru príslušníkov ozbrojených zborov poskytuje príslušníkom v služobnom pomere nižšiu mieru ochrany než je to u zamestnancov v pracovnom pomere a kladie na nich vyššie nároky a požiadavky na čestnosť a rešpektovanie zákona (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/18/2014 zo dňa 30.04.2015, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 515/2016 zo dňa 23.06.2016).

68. Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z odôvodnenia správnej úvahy zo strany správnych orgánov vo vzťahu k naplneniu dôvodov pre prepustenie zo služobného pomeru, považoval správny súd záver žalovaného o spáchaní vytykaného porušenia povinnosti žalobkyňou tak, ako je uvedené v napadnutých rozhodnutiach, za dôvodný a s poukazom na to za rovnako dôvodný aj záver o naplnení predpokladov na jej prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu porušenia služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) Zákona, v dôsledku čoho by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov služby.

K námietke neprerokovania s odborovým zväzom polície

69. Správny súd považuje túto námietku za neodôvodnenú, keďže znenie § 225 Zákona nevyžaduje uskutočnenie prerokovania spôsobom priameho a osobného dialógu, ako to predkladá žalobkyňa. Písomné prerokovanie formou doručenia stanoviska (súhlasného či nesúhlasného) dostatočne napĺňa zákonnú požiadavku. Ak môže žalovaný postupovať aj v prípade, ak sa odborový orgán nevyjadrí do 10 dní od doručenia písomného návrhu (§ 225 ods. 3 Zákona), môže podľa správneho súdu žalovaný

postupovať v konaní vo veci prepustenia aj v prípade, ak bude prerokovanie realizované formou písomného stanoviska adresovaného nadriadenému.

K námietke krátkej lehoty na vyjadrenie k návrhu na prepustenie

70. Žalobkyňa uvádza, že sa o návrhu na prepustenie dozvedela dňa 07.07.2022 (štvrtok) a vyjadrenie mala predložiť v pondelok 11.07.2022 do 15.00 hod. (bod 19 tohto rozsudku). Uvedené hodnotí ako príliš krátku lehotu jedného dňa na prípravu kvalifikovaného vyjadrenia za pomoci právneho zástupcu. Aj táto námietka je podľa názoru správneho súdu nedôvodná, nakoľko Zákon nestanovuje žiadnu minimálnu lehotu na vyjadrenie a je plne v kompetencii príslušného orgánu stanoviť túto lehotu. Zároveň nesmie byť ani táto lehota stanovená na veľmi krátky časový úsek, ktorý by materiálne znemožnil príslušníkovi PZ nahliadnuť do spisu, pripraviť si vyjadrenie prípadne aj za pomoci právneho zástupcu.

71. V danom prípade však nemožno súhlasiť, že ide o lehotu jedného dňa, keďže podľa administratívneho spisu začala lehota plynúť už dňa 07.07.2022, kedy došlo k doručeniu návrhu žalobkyňi. Zároveň mohlo byť vyjadrenie predložené 11.07.2022 až na konci pracovnej doby do 15:00 hod. Išlo teda o dva pracovné dni (08. a 11.07.2022), pričom dva ďalšie dni pracovného pokoja (9. a 10.07.2022) taktiež nemožno úplne ignorovať pokiaľ ide o prípravu vecného vyjadrenia. Na tomto mieste je tiež potrebné uviesť, že účelom vyjadrenia k návrhu je podať základné vyjadrenie k zisteným skutočnostiam uvedeným v návrhu na prepustenie, ktorý mal v danom prípade necelé 3 strany textu. Toto vyjadrenie nie je druhom opravného prostriedku, ktorý by si vyžadoval zložitú právnu argumentáciu. Tento priestor, a teda aj svoje procesné právo na obhajobu mala žalobkyňa možnosť využiť pri podaní odvolania voči personálnemu rozkazu, čo aj využila. Stanovenú lehotu síce možno považovať za krátku, no podľa názoru správneho súdu za dostatočnú na podanie predmetného vyjadrenia. Správny súd neidentifikoval žiadny prvok v konaní o prepustení zo služobného pomeru, ktorý by mal negatívny dopad na procesné práva žalobkyne.

K námietke o diskriminačnom zaobchádzaní

72. Ďalšia žalobná námietka smerovala proti diskriminácii žalobkyne v rámci následného konania nadriadeného, resp. žalovaného, po zistení prítomnosti alkoholu v dychu a krvi. Žalobkyňa v tomto smere neuviedla žiadne skutočnosti/informácie, ktoré by odôvodňovali tvrdenie, že jej prepustenie zo služobného pomeru odporuje legislatíve (národnej či európskej) upravujúcej oblasť diskriminácie. Zásada rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovno-právnych vzťahov sa uplatňuje aj v spojení s právami osôb v oblastiach výkonu zamestnania, povolania, inej zárobkovej činnosti alebo funkcií. Realizácia práv vyplývajúcich zo Zákona v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa tak prostredníctvom § 2a ods. 1 Zákona zaručuje rovnako všetkým policajtom pri vykonávaní štátnej služby.

73. V prípade diskriminácie sa musí preukázať existencia neodôvodneného rozdielného zaobchádzania na základe zakázaných diskriminačných dôvodov. Požiadavka, aby žalujúca strana musela preukázať, že bola diskriminovaná práve a výlučne z určitého dôvodu, a nie z iného dôvodu, je však celkom zjavne nespĺniteľná, lebo preukázať motiváciu (pohnútku) žalovanej strany je z povahy veci vylúčené (nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. Pl. ÚS 37/04 z 26.04.2006). Práve preto podľa § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou v znení neskorších predpisov (ďalej len „antidiskriminačný zákon“) postačuje oznámiť konajúcemu súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Podľa tohto ustanovenia antidiskriminačného zákona, je žalovaný povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania z niektorých zo zákonom aprobovaných diskriminačných dôvodov došlo. Špecifikum rozloženia dôkazného bremena sa zakladá práve na povinnosti žalobcu oznámiť súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať (teda nie bez pochybností ustáliť), že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 90/2015-40 z 1.12.2015).

74. Správny súd v tomto smere konštatuje, že v žalobe, ani v replike, žalobkyňa neuviedla žiadny diskriminačný dôvod, na základe ktorého s ňou malo byť odlišne zaobchádzané v rozpore so zákonom v porovnaní s inými príslušníkmi PZ, ktorý boli na základe kontroly dychu alebo krvi pod vplyvom alkoholu počas výkonu služby. Nepredložila žiadne dostatočne konkrétne tvrdenia, ani žiadny dôkaz

o nedodržaní zásady rovnakého zaobchádzania a takýto dôkaz ani nenavrhol vykonať. V tejto časti preto žalobkyňa neunesla ani bremeno tvrdenia a správny súd považuje námietku porušenia zásady rovnakého zaobchádzania za nedôvodnú.

Záver

75. Správny súd na základe uvedených skutočností a po oboznámení sa s pripojeným administratívnym spisom, dospel k záveru, že postup ako aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch stupňoch sú v súlade so zákonom a že sa s posudzovanou vecou dôsledne zaoberali a vyvodili správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnili a s ktorými sa správny súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje, že v konaní, ani v rozhodnutiach týchto orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení zákonov a že správne rozhodnutia oboch inšancií obsahujú všetky náležitosti v zmysle ustanovení Zákona.

76. Správne orgány v odôvodnení preskúmaných rozhodnutí uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedené a ako sa vyrovnali s návrhmi a odvolacími námietkami žalobkyne a s jej vyjadreniami k podkladom personálneho rozkazu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia na str. 10 odpovedá aj na otázky žalobkyne vo vzťahu k možnosti (fakultatívne) skončiť služobný pomer už dňom doručenia rozhodnutia v prípade ukončenie služobného pomeru z dôvodov, o aké ide v tomto prípade. Napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo vydané na základe riadne zisteného skutkového stavu veci, pričom jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, preto niet dôvodu na jeho zrušenie.

77. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Nad rozsah žalobných bodov správny súd posudzoval, či v konaní pred orgánom verejnej správy nedošlo k niektorej z väd vymedzených v § 195 písm. a) až e) SSP, pričom správny súd konštatuje, že nezistil žiadnu z týchto väd, ktoré by odôvodňovali postupovať v zmysle § 196 SSP a následne by mohli viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Z týchto dôvodov správny súd nevyhovel žalobe a túto podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

78. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

79. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 2 písm. a/ a § 145 ods. 2 písm. c/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).